

Nový Jeruzalém č. 8/2023

Zpravodaj pro 284. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Olešné u Nového Města na Moravě – ve středu 16. srpna 2023 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Nové Vsi u N.M. na M.:

Ve středu 12. července 2023 na mši svaté NJ bylo cca 140 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu čtyř kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Pavla Laciny při pouti Nový Jeruzalém v Nové Vsi:

Chvála Kristu! Je venku slyšet? Zdá, že ano. **Ježíš jako dárcce pokoje, jako dárcce Ducha Svatého.** Tak jak ho dnes můžeme objevit v dnešním evangeliu. Ta, která se stala **prostřednicí jeho příchodu je Panna Maria.** Věřím tomu, že nás sem zavolala a že nás zve každý měsíc a při příležitostech, kdy můžeme zakusit, že Bůh je opravdu s námi. Proč putujeme na poutě? Proč se scházíme k modlitbě? Jistě proto, že chceme **vyprositi milosti, vyprositi potřebné dary.** **Chceme posílit svoji víru.** Zakusit blízkost apoštolů ve večeradle s Ježíšem a Pannou Marií. Ale mimo to – ale to je důležité – potřebujeme **ÚTĚCHU** – tak jak jsme o tom slyšeli v evangeliu: „*At se vaše srdce nechvěje a neděsí.*“ Ježíš nám zanechává svůj pokoj a my o tom pokoji slyšíme při každé mši svaté. Je to pokoj, který pramení z Ducha Svatého, kterého posílá Ježíš svým apoštolům, tedy i nám. „*Přimluve Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu*“, říká Pán Ježíš. Duch Svatý je pro nás tou skutečnou **ÚTĚCHOU**, kterou ve svém srdci potřebujeme. A Panna Maria je ta, která s Duchem Svatým spolupracovala tím nejdokonalejším způsobem. Je to ta, která mu řekla ANO, při andělově zvěstování. Je to ta, která v síle Ducha Svatého spěchá za Alžbětou. Prožívá radostné i bolestné události svého života. Je to ta, která zakouší **ÚTĚCHU** na Ježíšově křížové cestě a pod křížem. Je to ona, která učí apoštoly setrávat na modlitbě, aby Duch Boží mohl přijít a oživit církev. Máme-li dojít k pramenům Ducha, skrze Krista, pak to nejde bez Panny Marie a její blízkosti.

Prožíváme čas léta, je to čas prázdnin, čas dovolených. Je to čas, kdy si lidé chtějí odpočinout. Možná jsme teď unavenější než kdykoli jindy, že nás sužuje vedro a tak hledáme **ÚTĚCHU** různým způsobem. Třeba tím, že jedeme někam k vodě nebo že si zajdeme na pivo. Můžeme dělat **ÚTĚCHU** tím, že nebudeme dělat nic a jenom tak odpočívat nebo budeme někam cestovat a poznávat nové kraje.

Můžeme hledat **ÚTĚCHU** nejrůznějšími způsoby. Často se stává, že lidé, kteří jedou na dovolenou, aby si odpočinuli, tak se vrátí a jsou rozhádaní. Protože každý měl o té dovolené jinou představu. A teď najednou jsou spolu víc než kdykoli jindy. Rodina je spolu víc. Mají spolu prožívat prostor a čas, který jiný než obvykle. Jsou natěsnáni na sebe, jsou v jiné situaci. Nemusí to vždycky dopadnout dobře. Hledáme **ÚTĚCHU** jak se dá. A je potřeba počítat s tím, že v různých situacích se chováme různě.

A proto, když jedeme na dovolenou anebo musíme pracovat v horkém počasí, vždycky můžeme začít den modlitbou k Duchu Svatému. Duchu Boží, veď moje myšlenky, slova i skutky. Požehnej a provázej vše co budu dnes konat a požehnej všem, s kterými se dnes setkám. Můžeme poprosit o ochranu Panny Marie. Ale hlavně musíme hledat **ÚTĚCHU** na tom pravém místě. To může být kostel, má to být modlitba. Může to být poutní místo na které se mohu vydat. Může to být Nový Jeruzalém, který právě teď prožíváme. To mají být místa **ÚTĚCHY**. Člověk může někde v přírodě, památném místě nebo turistickém místě si odpočinout, ale přesto nemusí mít v srdci **ÚTĚCHU**. Může vypnout, jak se říká, ale může mít v srdci neklid. Naopak, když přicházíme na poutní místo a přicházíme s vírou a s modlitbou, tak je to námaha. Něco nás to stojí. Stojí nás to čas, cestování, modlení, ale tehdy se v našem srdci otevírá studnice pravého pokoje. Skutečného pokoje. A když se třeba vrátíme unavení, můžeme mít v srdci pokoj

a mír, který nám svět nemůže dát. Který nám zanechává náš Pán. I tak vnímám naše poutní místo.

Jsem asi tři čtvrtě roku v Žarošicích, což je poutní místo Moravy, Slovácka, ale má přesah. Mnozí z vás tam také jezdí. Hlavní pouť je Zlatá sobota, to je druhá sobota v září. Ale potom velmi přitažlivé jsou fatimské třináctky, což bude zrovna zítra. Kdy přichází opravdu hodně poutníků. Zveme nějakého hosta, nějaká farnost zajišťuje liturgii. V mnohém je to podobné jako Nový Jeruzalém. Za tu dobu, co tam jsem, tak vnímám, že je to Matka Boží, která si tam ty poutníky volá. Kteří přichází proto, aby načerpali, aby si odpočinuli. Aby se setkali s Bohem, povzbudili se. I minulost tohoto poutního místa nese takové znamení **ÚTĚCHY**. Protože tam přicházelo nejvíce lidí v době války, kdy přicházeli různá vojska. Kdy lidé prožívali ztráty svých blízkých a neměli se čím **UTĚŠIT**. Tak přicházeli do Žarošic a odcházeli s vírou. Povzbuzeni. Myslím, že právě požehnání Matky Boží z tohoto místa přinášelo a stále přináší požehnání do všech těch okolních farností tohoto místa a má to i přesah. Je to pramen, z kterého, když nabere, tak můžeme nést i dál. A platí to nejen o Žarošicích, ale i o každém poutním místě, které je promodlené, má svou historii. Místo **ÚTĚCHY**. Místo milosti, místo oběti, místo **ÚTĚCHY**, ze kterého můžeme jít dál, vrátet se.

Tak bych nám všem přál, abychom si nejenom o těchto prázdninách a o těchto dovolených skutečně fyzicky a psychicky odpočinuli, ale abychom našli **TU NEJHLUBŠÍ ÚTĚCHU**, která je duchovní. Člověk je nejenom psychika a tělo, ale je i duch. Duše naplněná Duchem Svatým. Když onemocníme tělesně, potřebujeme lékaře. Když onemocníme psychicky potřebujeme psychiatra. Když onemocníme duchovně, což je hřích, potřebujeme kněze, potřebujeme se smířit s Bohem. Potřebujeme Boží požehnání. O všechny tyto tři rozměry svého života – potřebujeme pečovat. A tak ať nalezneme tu pravou **ÚTĚCHU**.

Říkám si – naši předkové nejezdili na dovolenou. Oni dřeli od rána do večera na poli, neměli žádnou dovolenou. Odpočinuli si přes zimu, ale jinak pracovali. A přesto neztráceli smysl života, žili smysluplně. Byli sečtělí, měli zkušenosti, které předávali mladé generaci. Žili naplněným životem. Ono to vždycky nebylo jednoduché. Není to úplně černobílá. Ale ta společnost žila tím, že ta pravá útěcha bude jednou až v nebi. Jsme tady proto, abychom pracovali pro Boží království. Dneska lidé hledají především pohodu.

Dneska se stává, že práce je na obtíž. Mnozí lidé berou práci jako nutné zlo. Kdyby nemuseli, tak by vůbec nepracovali a pracují, aby to měli rychle za sebou. Nevidí v práci smysl svého života. Nebo, že je to součást lidského života. Chceme mít pohodu, chceme si užívat. To se dnes často používá. Hledáme požitky, kterou si chceme užít a stejně máme v srdci neklid, nervozitu, kterou potom rozdáváme. A tak si chceme užívat života a zapomínáme, že máme především hledat Boží království. Když říkám my, myslím tím naši společnost, nemyslím tím jenom nás tady co jsme tady, ale obecně jako společnost. My křesťané máme přinášet nové světlo.

Máme umožnit této společnosti, lidem kolem nás, těm nejbližším, aby Ježíšův pokoj pronikal k nim. Abychom dbali o ta místa, kde můžeme nabrat skutečnou **ÚTĚCHU**. Jistě – važme si toho, že můžeme pracovat, važme si toho, že můžeme odpočívat, ale ta skutečná **ÚTĚCHA** pramení z nitra, ze srdce, skrze Krista v Duchu Svatém, skrze lásku nebeského Otce a k tomuto zdroji nás přivádí Matka Boží.

Tak ať je pro nás tato dnešní pouť skutečným odpočinkem duchovním, i když se vrátíme unavení. Ale můžeme mít v srdci Kristův pokoj, který tento svět dát nemůže, ze kterého můžeme bohatě rozdávat a že k tomu potřebujeme blízkost a ochranu Panny Marie, o tom žádá. Tak ať neztratíme poslání, které máme a žijeme v plnosti Boží milosti.

Sbírka - po uhrazení nutné rezie NJ jsme darovali 13 400 Kč na budování centra komunity Blahoslavenství ve Střelcích u Brna. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Mariuszovi Leszkovi SAC a farníkům z Nové Vsi, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Olešné, kterým je opat P. Marian Rudolf Kosík z Nové Říše: Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště. Světlo světa jsem spatřil v Šaraticích, kde jsem se nejen v roce 1951 narodil, ale také prožil pěkné dětství a mládí až do odchodu na studium teologie v Litoměřicích. Po kněžském svěcení v roce 1983 jsem působil jako kaplan ve Žďáře nad Sázavou u sv. Prokopa, a potom jako farář v Batelově a Panských Dubenkách, v Archlebově, Věteřově a Bohuslavicích u Kyjova, na poutním místě v Žarošicích, v Brně – Židenicích, v Nové Říši, ve Staré Říši a v Krasonicích. Letos 1. října to bude dvacet čtyři roky, kdy mě bratři zvolili za opata kláštera v Nové Říši. Všude jsem byl rád a na všechna místa a farníky s láskou vzpomínám. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Žili jsme tři generace pohromadě a za to jsem velmi vděčný. Dostalo se mně vychování a odnesl jsem si do života víru. Naučili mě vážit si druhého a chovat se lidsky. A myslím si, že to je velké „věno.“ **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Malých impulsů bylo mnoho. Vždyť jsem od začátku školní docházky až do odchodu na kněžská studia sloužil jako ministrant a potom jako kostelník u oltáře. Tím posledním impulsem bylo důrazné napomenutí pana faráře, že se musím konečně rozhodnout jakou cestou životem jít. Tak nezbylo než se rozhodnout s konečnou platností. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Protože jsem často jako ministrant a kostelník pobýval na faře v Šaraticích a v Žarošicích, setkal jsem se s mnoha kněžími. Téměř každý na mne nějak kladně zapůsobil bez ohledu na věk. Ať to byli staří kněží, kteří rádi vypravovali události a historky ze svého života, nebo mladí jen o několik roků starší než já, kteří planuli nadšením a uměli i beze slov oslovit. Jména vypočítávat nebudu. Bylo by jich mnoho a mohl bych na někoho zapomenout. Jen jedno jméno toho, se kterým jsem se osobně nikdy nesetkal a přece mne uchvátil: **ct. sluha Boží Antonín Cyril Stojan.** Ten mě provází celým bohosloveckým i kněžským životem. A doufám, že mě dovede až k cíli. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Nejdůležitější je to, co učinil Pán Ježíš apoštolům. Vzal si je stranou, aby byli v tichosti s ním. Hledat u Něho porozumění, odpuštění, jeho blízkost. Být s ním. A nejkrásnější je svátostné kněžství samo. Nést Krista ve slově i ve svátostech druhým. Škoda, že se o kráse kněžství tak málo mluví. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Papež František říká, že o víře se nemusí mluvit, když člověk podle ní žije tak, že druhý zatouží ho následovat. Žijme z víry opravdově, ne farizejsky, a když se nám to hodí, a hlavně radostně, abychom svým jednáním a postojem ukazovali beze slov na Pána Boha. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, v klášteře, kanonii?** Velké je heslo sv. Benedikta: Modlí se a pracuj. To je úkol každého kněze. Jen se stále učím dobře rozdělit čas pro modlitbu i práci, stejně i pro odpočinek. A premonstrátské heslo je: Být připraven ke každému dobrému dílu. Abych „nezaspal“ příležitost udělat nějaké dobro. A v klášteře se snažíme o Boží oslavu společnou modlitbou v chóru a při ní také prosíme za ty, kteří nás o modlitbu žádali. A také chceme zde být pro druhé, kteří přijdou, kteří nás potřebují. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na pomoc početným rodinám?** Otec opat tuto starost předal jáhnovi. Ten děkuje za příležitost a tak jako jiné roky prosí o Vaš příspěvek pro pomoc početným rodinám – dětem z těchto rodin (čtyři a více dětí) přispějeme na zaplacení poplatků při poutních výletech a pěších poutích. Pán Bůh vám odplatí vaši štědrost. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Máme v klášteře velké plány, ale stále je nás málo. Letos si Pán Bůh z našeho středu povolal šestačtyřicetiletého P. Víta. Ale věříme, že nám zase někoho pošle. Jen se musíme modlit a dávat dobrý kněžský příklad. Rádi bychom konali duchovní obnovy, exercicie a podobně. A také, když jsme dostali po dvou stoletích do správy premonstrátské poutní místo Křtiny, chceme abychom zde zajistili poutníkům všechno, co si žádají. **Na co se nejvíc těšíte?** Těším se na dokončení oprav v klášteře, aby návštěvníci měli zde možnost posedět u kávy v historickém klášterním prostředí, popřípadě najít ubytování. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Bylo těch radostí víc. Ale velmi mě potěšila zászvětná pouť našich pěti farností, co patří ke kanonii, že jsme společně vykonali pouť k Matce Boží do Kostelního Vydří. Je to pouť všech generací a za téměř čtvrt století co jsem opatem, se vyměnila generace poutníků, kterých neubývá. *Děkuji za rozhovor.*

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k modlitbě věřících každý den od rána do večera. Každou neděli od 15 – do 17 hodin je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci už od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Švařec – kaple Nejsvětější Trojice: Tichá adorace 23. 7. 2023 od 18 – 19 hodin.

23. pěší pouť na Velehrad. Severozápadní proud (Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: Sebranice u Litomyšle, Bystřé, Žďár n/ Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov). Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chříby. Začíná se v neděli 20. 8. ve 13 hodin v Radešinské Svatce – pod vedením Tomáše Mahela – je třeba se u něj přihlásit. Ve Vítachově bude v 19 hodin mše svatá. Vítachov v pondělí 23. 8. V 11,00 hodin – žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítachova přes Vír (sv. Sedmipocetníci) do Olešnice. V úterý 22. 8. ráno z Olešnice přes Letovice do Boskovic. Ve středu 23. 8. z Boskovic přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova. Ve čtvrtek 24. 8. z Ruprechtova přes Kučerov do Milonic. V pátek 25. 8. z Milonic, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic. V sobotu 26. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad. Mše sv. s biskupem je v 10:00 hodin. Je třeba se přihlásit co nejdříve u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 23. pěší poutě na Velehrad - 26. 8. 2023 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 300 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Západní proud 23. PPnV: Na hranicích diecézí v Újezdě za Novým Veselím začínáme pouť v neděli 20.8. v 16.00. Z Nového Veselí vycházíme v pondělí 21.8. v 8.00, v Netině je mše sv. v 15:15, z Velkého Meziříčí vycházíme od Špitálku v úterý 22.8. v 6:30 h.

Plán poutí na rok 2023: 9. 9. – XIX. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka; 16. 9. – Kutná hora; 29. 9. – 1.10. – poutní výlet do jižních Čech – Klokoty, Římov, Vyšší Brod aj.

Plán poutí NJ na rok 2023:

říjen - Radešinská Svatka listopad - Jámy prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde -.

Srdečné pozvání na 285. pouť NJ do Radostína nad Oslavou - v úterý 12. září 2023 v 18 hodin.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 8. 2023. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém;

Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz
Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc.